

C SURGÓ ÉS V IDEÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre: 4 fnt (8 kor.) Félévre: 2 fnt (4 kor.)
Negyedévre: 1 fnt (2 kor.)
Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkeszti:
Dr. Nagy Sándor ügyvéd.
Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
Kéziratok díjazása nem adatnak.

KIADÓHIVATAL:
Vágó Gyula könyvnyomdája,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők.
Hirdetések jutányosan számíttatnak.

A tanítóképző-intézet sorsa.

Tanítóképző-intézetünk sorsa egy lépéssel előbb vagy hátrább került a mai nappal. A miniszter által kiküldött biztos és a város képviselőtestülete közös értekezletén, a képezde sorsa kimerítően tárgyalatott s ez alkalommal tudtuk meg, hogy mi mindent kíván a vall.- és közokt. miniszter, hogy a képző-intézet megfelelő színvonalra emeltesse. A kívánalmak sokak és nagyok. A régi épület kibővítése mellett, tervbe van véve egy igazgatói lak 4 szoba, mellékhelyiséggel, segédtanári lak 3 szobával, szolgálatlakás, egy ragály kórszoba. Az internatus épülete, 4 háló-, 4 nappali-, 4 mosdó-, 1 fürdő-, 1 orvos-, 1 beteg szobával, ezen kívül 1 étterem, konyha, kamara, 2 cseléd szoba, szolgálakás stb. Szóval fejedelmi kényelem. Mindezen építkezések költségvetését a kiküldött miniszteri biztos 100.000 frtra irányozza elő.

A város részéről kiküldött bizottság nagyot nézett a miniszteri biztos előterjesztésére s az ajkáról a sóhaj szállott, „bár volnánk abban a helyzetben, hogy ilyen építkezést saját erőnkől képesek volnánk teljesíteni, vagy ahoz méltó összeggel járulni.“

A tanácskozás 2 órán át tartott s mindkét fél megállapodása az alábbi jegyzőkönyvben nyert kifejezést.

Jegyzőkönyv.

Fölvetett Csurgón 1895. évi nov. 28-án, egyrészt a n. méltóságú m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszterium által 35973/95. sz. a kiadott rendelettel kiküldött, Sebestyén Gyula miniszteri biztos és Baumgarten Sándor miniszteri mérnök, másrészt Csurgó nagyközség képviselő-testülete által kiküldött bizottság által a csurgói tanítóképző-intézet ügyében.

Jelen vannak az alulírottak:

Sebestyén Gyula miniszteri biztos előterjesztést tesz, és körülmenyesen előadja a tanítóképző-intézet hiányaira vonatkozó nézeteit. Nevezetesen a tanítóképző-intézet épületét a helyi tapasztalatok és Baumgarten Sándor szakvéleménye alapján kibővíteni látja szükségesnek. És pedig szükséges egy tanterem bővítése, kiserletterem, fizikai laboratórium, zeneterem készítése. Ezekon kívül új építkezés tárgyat képezné, az internatus, megfelelő mellékhelyiségekkel, tornaterem, igazgatói, segédtanári, szolgálatlakással stb. Miután a képző-intézet kellő színvonalra állítása céljából a hiányok pótlását és az új épületek emelését szükségesnek látja, megbízatásához képest felhívja a nagyközség részéről kiküldött bizottságot, nyilatkoznak az iránt, hogy a fent jelzett építkezésekhez a nagyközség mily mértékben volna hajlandó járulni.

A miniszteri biztos felhívása folytán a kiküldött bizottság Csurgó nagyközség nevében következő ajánlatot teszi.

Tekintettel Csurgó nagyközség súlyos anyagi helyzetére, tekintettel arra, hogy a nagyközségnek hitele teljesen kimerítetett, tekintettel arra, hogy egyáltalában

nincs s a jövőben sem remélhető oly jövedelmi forrás, melynek bevételeiből a szükséges építkezéshez pénzáldozattal járulhatna, de mert a képző-intézet fejlesztése és a tanügyi szempontoknak megfelelő színvonalra való állítása a nagyközségnek is érdekében van; hajlandó Csurgó nagyközség a tőle telhető és kívánható legnagyobb áldozatot is meghozni. Nevezetesen tekintettel arra, hogy a nm. vall. és közokt. miniszterium által 1885. évi július 24-én 9960. sz. a kelt. Somogy-megye tanfelügyelőjéhez intézett rendelettel, a magas minisztérium már késznek nyilatkozott a képző-intézetnél szükséges építkezéseket áll. költségen teljesíteni, az esetben, ha Csurgó nagyközség a tulajdonát képező s az állam kincstár által örök használatban birt tanítóképző-intézetet az állam kincstár tulajdonába bocsátja át; ennél fogva most, hivatkozással ezen fenti miniszteri rendeletre, Csurgó nagyközség nevében kijelenti a bizottság, miszerint a m. kir. vall. és közokt. miniszterium számára tanügyi czélokra, kész a tanítóképző-intézetet, az azt terhelő s a magyar jelzalog hitelbankot illető, 20000 forint jelzalog kölcsönből még fentálló teher egyidejűlegesen átruházásával az állam kincstár öröktulajdonába átbocsátani. Sőt kész átadni örök tulajdoni joggal a tan-képző-intézet előtt fekvő s jelenleg utcai átjáróul szolgáló befásított teret is. És tekintettel arra, hogy a szükséges építkezések által az intézeti kerthelyiség területében kisebbedni fog, a nagyközség nevében kilátásba helyezi a bizottság, hogy az esetleg mezőgazdasági oktatási czélokra szükséges földterületet is díjtalanul bocsát az állam kincstár részére. Végül kijelenti a kiküldött bizottság, hogy

T á r c z a.

Asszony-szív.

Kék selyem kárpitos pipereszobában ül a szép Melani, álmodozva, mint lágy puha fészken a társára váró kis madár.

Nyugtalanul dől hanyatt hintaszéken s meghimbálja magát, mint az ingó víztkörre hullt rózsalevelet a gyűrűző hullám. Vágyteli keble szabadon ver csipkepongyolája alatt, mely úgy folyja be alig kilátszó karcu bokájáig gyönyörű testét, mintha rózsaszirmokkal volna végtől végig hintve. Sovárgó szemében izzó tűz lángja lobog; meg-meg harapja ésbontón fehér fogaival duzzadó ajakát, majd kiserked nyomukban a vér, aztan mintegy lankadtan becsukódnak hosszú szempillái Lebontott fekete haja elomlik vállain, mint az éj sötétje oda kin a havon; ideges kis keze a lecsuszott fűrtökkel babrál öntudatlan.

Epedő sóhaj tör fel a szíveből; selymes szempilláit fölveti s mintha az ég sötét felhőkárpítja hasadna meg s kinevetne rajta a fenyés napsugár: olyan a nézése.

Kint már leszáll az est s a korai tél lágy, olvadékony, fehér hópilléi szállongá-

nak, kergetik gyors röptükben egymást s festegetik fehérre a fekete estét.

Ezt nézi Melani. De hogy mit lát, hol, merre jár méla gondolata . . . ?

Egyszerre megroppan mögötte a szőnyeg; összezerezen; megrebben szemében az öröm; ez ő . . .

Megfordul . . . de nem az jött, kire várt . . . s elbágyad arcán az édes mosoly. Barátnője kaczag felé.

— Jó estét! megjajsztettelek most, szép ábrandozó!

— Oh nem; csupán gondolataimat zavartad el.

— Sok szép gondolatod lehetett, nagyon el voltál foglalva velük

— S ugyan kinek nincs, ha egyedül van?

— Ugy-e nem larszszol?

— Barátnőimet mindig s mindenkor szivesen látom.

— S minden bizonynyal, ki bucsuzni jó.

— Bucsuzni, te?

— A telet Párisban töltöm.

— Pompásan fogsz mulatni.

— S te hova megy?

— Ez évben sehova.

— Rosszul teszed.

— Miért?

— Elhallgatna addig a mende-mouda.

— Mifele mende-mouda?

— Eh, hát „vele“ való szoros barátságod esete.

— Miattam hadd beszéljenek.

— De mosolyognak is.

— Jogukban áll bizonynyal.

— Joga van mindenkinek, hogy beszéljen és mosolyogjon, ez természetes; ezt meg nem tilthatjuk, sőt jól esik nem egyszer; de lehetnek esetek, a mikor —

— A mikor?

— Hát igen, a mikor nevétségessé, szánalom tárgyává lesz általa az ember.

— Igaz, lehetnek esetek. De nem tudom, nem értem, mit tartozik ez ide, mit tartozik ez rám.

— Igazán nem érted?

— Legkevésbé pedig, hogy mit nevétség?

— Valóban nem tudod? hahaha! igazán nem hallottad? vak vagy és süket, vagy csak komédiás?

Jó, hát megmondom én. Az a te kedves jó barátod, kit álmodozva epedő szíveddel, két izzó ajakkal, sóvár karokkal vártál s ki helyett csak egy barátnő jött — óh, jól tudod, mennyire volt okom jó barátod lenni! — az az ember, a nélkül, hogy meggyűlölné, a nélkül, hogy megunt volna, egyszerű parancsra elhagy téged. (Folyt. köv.)

Bpest. Hollósy István.

minden erkölcsi eszközt felhasznál, hogy a szükséges építkezések létesítését az államkincstár nézve előnyöse tegye. E czélból már eleve is kijelenti, hogy Somogyvármegye törvényhatóságát anyagi áldozathozatalra kénytelen felhívja, s az esetleg nyújtandó segínyt az építkezés költségeinek fedezése czéljából az államkincstár részére szolgáltatja.

Sebestyén Gyula miniszteri biztos a nagyközönség által kiküldött bizottság fenti ajánlatát és kijelentéseit tudomásul veszi.

Ezzel a jegyzőkönyv felolvasva bezáratott.

K. m. f.

Hogy most már mi fog történni, nem tudjuk. A fő kérdés az valyon, a miniszter elfogadja-e a város ajánlatát. Ha igen, úgy minden nehézség eloszlott, ha nem, úgy képezzük sorsa végleg el van dölve.

Mi minden körülmény között nyugodt lelkiismerettel várjuk a végső döntést, mert a város érdekében meghoztuk a legnagyobb áldozatot, hogy képzőintézetünket megmentsük.

Jubileum Berzenczén.

A tizenkilencedik század egyik betegségének a jubiléumát tartják. Ne gondolja azonban senki, hogy a fent jelzett ünnepről is hasonló módon gondolkozunk. Bármily kis körre vetette fénysugarát a berzenczei Olvasókör szellemi világa, bár nem alkotott országra szóló intézményeket, de azt a hivatást, mely egy közönség olvasókörétől megvárható, betöltötte nemesen, nagyzó zaj nélkül már tíz esztendő óta. A társadalmi élet élénkítése, az izlés nemesítése volt czélja s a ki hallotta az e czélra törekvés munkájának tíz éves történetét, az tisztelttel teik el azok iránt, kik e szerény Olvasókörnek buzgó vezetői s munkásai. S e munkásság legszebb bizonyítéka az a gazdag könyvtár, mely Babóchay László urodalmi kormányzóknak, mint elnöknek fardozása folytán magában foglalja a magyar irodalom legjelesebb termékeit. A közönség jól mulatásáról gondoskodó műkedvelők ne vegyék rossz néven, hogy első sorban Olvasókörünk könyvtáráról szólnunk; oly kiváló kincse ez annak a kis közönségnek, hogy e könyvtár helyesen szerkesztett gazdagsága teszi figyelemre méltóvá a kör közönségének intelligenciáját. Igazán büszkék lehetnek rá s hazánk ezer meg ezer magyar közönsége irigyelheti ezért a nagyrészt horvát ajku Berzenczét. S ha majd egykor újból jubilálnak, akkor a már még gazdagabb könyvtár kötetek közé illeszszek be körünk történetének a könyvet is, megörökítve benne a buzgó munkások nevét. Hazánk egykori művelődéstörténetének az ily tartalmú művek lesznek forrásai, a mikor talán majd elmondhatjuk, hogy a legutolsó magyar embernek is nem csupán a kalendárium lesz egyetlen olvasmányja. Adja Isten, hogy a most több mint harmadszáz kötetből álló jeles könyvtár a következő jubileumig megduplázódjék.

Most pedig áttérek az ünnepélynek arra a részére, mely a közönség mulattatására igen helyesen volt összeállítva s meg is cselekedve. S itt el kell ismernünk, hogy a berzenczeiek műkedvelő előadásukkal lefőzték szomszéd községüket, Csurgót, mely egy kis nagytárral élve csak minden száz esztendőben produkál ilyet. Jól esett hallanom, hogy e tekintetben az ügyes szereplőkön kívül Rácz Béla urat illeti az érdem, ki megmutatta, hogy komoly és terhes hivatásán kívül tud lelkesedni olyanért is, a mi a társadalmi élet kellemessé tételére érdekében történik. Hogy azonban hű legyek magamhoz, meg kell vallanom, hogy az első darabot, a „Légyottot“ nem szerencsésen választották meg. Maguk a szereplők érezték ezt leginkább, küzdve különösen a vígjátéknak nehézkes szövegével, mely a darabot leginkább jellemzi. Az előadás sikere

érdekeben mégis legtöbbet fáradozott Csánk Margit kisasszony és Szabó segédjegyző, ur.

Sokkal több dicséretet mondhatunk a másik előadásról, melynek tárgya a Kukli-predikációk cz. vígjáték volt. A helyes megválasztást eléggé mutatta a jó kedv, melyet az előadásban a szereplők s a játékban a közönség kacagása tanúsított. A találékony fordulatokban, mulatságos helyzetekben, tréfás ötletekben gazdag vígjáték előadásának sikere jóval felül áll a közepes fokon. Kívétel nélkül minden szereplő kitért magáért, különösen Fáy Elvira és Taiger Sarolta kisasszonyok, kik igen ügyesen alakították a férjeiknek Kukli-predikációkat tartó s abból soha ki nem fogyó asszonyokat, de nem kevesebb méltánylás illeti Tóth Béla tarító urat, ki hatalmas bajuszával, hamar haragra lobbanásával s jóízű kacagásával igen jó személyesítője volt a sok kukli-predikációban megoszult Moka urak. Színpadjukat nem dicsérem, azt a mi közönségünk is ismeri. Az csurgói termék, de itt nem használják; s hogy a moly meg ne egye, elküldték szellőztetni Berzenczére, mert itt a műkedvelők kihaltak: „de mortuis (vero) nihil, nisi bene.“

Közöljük inkább azok neveit, kik jó éjfélutánig olyan szívesen mulattak. Asszonyok: Babóchay Lászlóné, Beadekovic Istvánné, Csánk Jánosné, Dienstemberger Lajosné, Eglesz Péterné, Handley Sománé, Hám Ferenczné, dr. Hochreiter Kornéli, dr. Horváth Jozsefné, (Csurgó) Kaufmann Albertné, Kaufmann Sománé, Kremzier Adolfné, Mautner Albertné, Nyúl Jánosné, dr. Schwarz Mihályné, Stiasny Lajosné, Szabó Antalné (Csurgó), Taiger Lajosné, Tóth Imréné (Gyékényes), Vidosfalvy Ernőné (Perdóc.) Leányok: Babóchay Malesika, Czeller Karolin (Gyékényes), Csánk Margit, Fáy Elvira, Fekete Ilonka (Csurgó), Handley Janka- és Melánia, Hám Annuska (Csurgó), Illés Ilonka (Perdóc.), Kaufmann Irma, Pirkó Emilia, Taiger Sarolta, Sándor Ilka, Szabó Erzsé (Csurgó), Szalay Margit (Csurgó), Unger Erzsike (Gyékényes).

dr.

H i r e k.

— Szabadságot albiró. Csics Albert a csurgói kir. járásbírószék telegkönyvi osztályánál alkalmazott aljárásbíró egészségének helyre állítása czéljából 2 havi szabadságot nyert. Tekintettel arra, hogy a telegkönyvnel különben is sok a hátralekötött ügydarabok száma, a közönségre nézve feltétlenül kívánatos volna, hogy a 2 havi időtartamra helyettes rendelkezésük be.

— Restaurálási mozgalom indult meg a csurgói járásban. Inkey József nagybirtokos, a december közepén megejtendő általános tisztújítás tárgyában, járásunk törvényhatósági bizottsági tagjait értekezletre hívta össze. Az értekezlet decz 1-én ma d. e. 10 órakor, a „Korona“ vendéglő nagytermében fog megejtetni s annak eredményét jövő számunkban közölni fogjuk.

— A villanyvilágítás ügyében, jár városunkban Siemens és Halske czeg mérnöke, hogy számításokat tegyen a világítás költségei s így a villanyvilágítás keresztül vihetőségének kérdésében. A napokban dől el tehát, vajjon a petroleum avagy a villany fénye mellett kerüljük-e ki, jövőben városunk kátyút.

— Új hírlap Somogyországban. „Bares és Videke“ czim alatt Skribanek Géza szerkesztésében november 24-én új társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági heti lap jelent meg. A lap mutatóvány száma, Bares érdekeit jövőjét védi s jövőben is kiváltan a helyi érdek védelmét helyezi kilátásba. Sok sikert és hoszu életet kívánunk az új vállalatnak.

— Főúri vadászat. Említettük lapunk előző számában, hogy a múlt hét folyamán gróf Festetics Tasilló, 7 vendége kíséretében Berzenczére érkezett. A főúri társaság 3 napon át vadászott. A vadászat az ideai viszonyokhoz mérve kitünően sikerült. Teri-

tékre került 1400 drb. fácány kakas, 140 drb. őz és mintegy 200 drb. nyul.

— A berzenczei polgári olvasókör által 1895. évi november hó 23-án, műkedvelői színelőadásul egybekötött táncszínelőadás tisztá jövődölmé 54 frt volt. Felülfizettek: Gróf Festetics Tasilló ur O Ekeletiaja 5 frt., Babóchay László és dr. Hochreiter Kornél, (Csurgó) 2 frt 50 kr., Tikker János (Csurgó) 2 frt., Kacsovic Lajos (Csurgó), Schöfhauser Alajos (Csurgó), Tóth Imre (Gyékényes), Szikszay Ödön, Harangozó Nagy Sándor (Udvarhely), Pollák Ernő, Tolnay Gabor urak 1—1 frt., Fáy Ernőné és Nyúl Jánosné urak 1—1 frt., Czeller Karolin (Gyékényes) 50 kr., dr. Horváth József, Hám Ferencz (Csurgó), Tatarek Rezső (Háromfa), Kaufmann Albert, Kaufmann Samu, Eglesz Péter, Mautner Albert, Taiger Lajos, Kremzier Adolf, Vidosfalvy Ernő és Dienstemberger Lajos urak 50—50 kr. Vágó Gyula (Csurgó) 1 frt 50 kr. A szíves felülfizetők fogadják az olvasókör köszönetet.

— A főgimnázium új épületének ügyében novb. hó 28-án Baumgarten Sándor miniszteri mérnök Csurgón idözött s a főgimnázium igazgató tanács elnöke, továbbá a közönség előjárósága jelenletében az épület elhelyezésére nézve helyszíni vizsgálatot tartott. A szakértői vélemény szerint az épület a városon kívüli teren alkalmas elhelyezést nyer. A kiküldött mérnök ez irányban fog a miniszteriumban referálni mégis azon megjegyzéssel, hogy az épület előterén fekvő tanári lakás lerombolandó s parkká alakítandó át. A képviseltestület eljárásának igazolására megemlítjük, hogy a kiküldött miniszteri biztos is abban a véleményben van, hogy az épület legkedvezőbben Kalocsay és szomszédos telkek közepén lenne elhelyezhető.

— Következő gyászjelentést vettük. Nagyméltóságu id. Jankovich László gróf O cs. és kir. Felsőcsin valóságos belső titkos tanácsosa, a m. főrendiház tagja, Somogyvármegyeének 26 éven át volt főispánjának stb. stb. folyó évi november hó 26-án éjjel 1 órakor életének 90-ik évében, rövid szenvedés és a haldokló szentségeinek felvétele után végelgyengülésben történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei novb. hó 28-án délután fel 3 órakor a róm. kath. egyház szertartása szerint történt becsengetés után Szőlős Györökön a családi sírboltba örök nyugalomra helyeztetettek. Az engesztelő szent miseáldozatok november hó 29-én délelőtt 10 órakor a kegyuri templomokban az Urnak bemutatattak. Béke poraira! — Jankovich gróf a politikai és társadalmi teren egyaránt kiváló és Somogyországban felette népszerű, közkedvelt férfi volt. Somogyországban 25 éven át viselt főispáni méltóságot s hosszas szolgálatának elismerésül nyerte a grófi czimet is. 1816-ban Budán született. 1835-ben Pozsonyban jurátuskodott, majd Sárosmegye aljegyzője lett. 1839-ben Verőczemegye követévé, 1841-ben ugyan e megye alispánjává választotta meg. 1848-ban Verőczemegye főispánjává nevezte ki az első magyar felelős miniszterium. Még ez évben lemondott a főispáni állásról és Somogyországban levő Szőlős-Györökre költözött át. Az elnyomatás korszakában visszavonulva családjának és gazdagságának élt; a somogyországi gazdasági egyesület elén azonban sokat tett társadalmi teren. 1860-ban Somogyország főispánjává neveztek ki, de az alkotmányos era letűnésevel, 1861-ben leköszöntött méltóságáról. 1865. évben a Mailáth-Sennyey provizorium alatt újra Somogyország főispánjává lett s e méltóságban maradt 1886. szeptember 20-ig. 1847. óta elnöke volt a Balatonszabályozási egyesületnek. 1861. óta pedig a Dráva-szabályozási bizottság elnöke és valóságos belső titkos tanácsos volt. — Temetése nov. hó 28-án a megyei élet kiváló férfiaknak jelenletével s nagy közönség részvétele mellett ment végbe. A csurgói járást Kacsovic Lajos főbíró képviselte s az elhunyt főispán koporsójára a járás törvényhatósági bizottsági tagjai nevében koszorút helyeztek.

— Germanizmus az osztályorszájatek. kal. Heintze Károly az ezredeves kiállítás

osztályorsjegyek föelárusítója valóságos germanizálást visz végbe. Nyakra-főre küldi szét reclamáit, melyek német szöveggel, német címzessel küldetnek szét az egész országban. Bizon kár volt Heintze urnak adni a föelárusítás jogát, mikor még annyi tisztelettel sincs a nemzet nyelve iránt, hogy magyar szövegű reklamokkal hirdetné nemzetünk 1000-ed éves fennállását.

Betörés. Korcsm r András gyékényesi földműves gazda pinczejét nov. 20-án éjjel ismeretlen tettesek feltörték s 8 üveg pálinkát, egy fejszét és fűrüt elvittek. A csendőrség nyomozza, de eddig a tettesek nem kerültek kézre.

Borzasztó gyilkosság történt f. hó 24-én Ih.-Berény és Inke közt. Tóth János 62 éves nyugalmazott erdős, f. hó 24-én Ih.-Berényben ment, hogy 6 frt. nyugdíját felvegye. Midőn a pénz a zsebében volt, egy üzletbe ment holmi aprólékos házi szükségleteit bevásárlandó. Az esti órákban hazafele indult. Midőn az inkei országútról északra fekvő ugynevezett „golyakut“-nál fekvő lakására tartott Inkey József pagonnyán keresztül meue, ismeretlen tettes által megtámadtatott s agyon veretett. Az agyon vert erdöst a pagonny szélén Hétfőn találtak meg, teljesen szétroncsolt fejjel és átlótt karral. A 6 frt. pénz sértetlenül meg volt erszényében, a miből azt következteti a vizsgálat, hogy nem rablók, hanem valószínűleg orvadászok követték el a tettet. Az esetről jelentést tettek s Hochreiter László vizsgálati bíró 2 orvossal s erős csendőri fedezettel azonnal a helyszínére sietett, a boncolást megejtette. A helyszínen egy puská agyról leszakadt darab részt találtak, mely akkor vállhatott le az agról, midőn a gyilkos áldozatát a puská agyval fejbe ütötte. A csendőrség nyomoz s már elfogatásokat is eszközölt. A dologban az a legcsodálatosabb, hogy a bűncselekmény csaknem nyílt helyen, az országúttól s az erdős lakástól fel kilométer távolságban történt, és ennek daczára senki sem látta es hallotta a lövést.

Hol van Hubert? A megszökött Hubert Zsigmond sikkasztó végrehajtónak nagy szerencséje van. Kisiklott a zimonyi rendőrség kezéből s 30 napra szóló kötött utlevelével visszakerült szép Magyarországra. Itt aztán 30 napig volt ideje dolgai után nézni s úgy rendelkezni, hogy többé mi se állja útját menekülésének. A mint teljesen megbízható forrásból értesülünk, Hubert már november 12-én, tehát Zimonyból történt szabadon bocsájtásától számított 30-ik napon (betartotta a rendet, mire lejárt utlevelének hatálya) jelentkezett; persze nem Csurgón, hanem Hamburgban. November 12-ki keletelt egyik tengeri hajó fedélzetéről levelet irt egyik közeli rokonának, melyben értesíti szerencsés megszabadulásáról s jelzi, hogy holnap már utazik Amerika felé. A hajókázás pedig „kedvező szelekkel“ 16 nap alatt Amerikába röpti az embert s így legnagyobb valószínűséggel Hubert már tegnapi, vagy ma az újvilág szabad földjén fog lépkedni, itt hagyva keresztlevelét és 260 frt értékű aranypenzét emlékül üldözőinek.

Erődítés a Dráva ellen. A déli vasutársaság N.-Kanizsa-Zakány közti pályatesté óriási sokat szenved a Dráva áradásai miatt. A gyorsan rohanó ár tavasszal és ősszel nagy part szakadásokat okoz, sőt a vasut pályatestét is annyira megrongálja, hogy a közlekedés be kell szüntetni. A Dráva garázdálkodása már egy pár millióját emésztette fel a társaságnak. A vasut mentén, több ugynevezett „sarkantyut“ készítettek természetből, a czéltől, hogy a Dráva árját a horvát partok felé szorítsák. Ez a művelet sem nyújtott kellő biztosítékot, a nagyobb áradat ellen s a part szakadást nem gátolta meg. Most hogy minden eshetőséggel szemben biztosítások a partok épsége, a társaság arra hatarozta el magát, hogy 136 méter hosszban, a part magasságban, természetből erős falat von. Az építendő fal, Eörtilos határában készül. A közigazgatási vizsgálat novb. hó 28-án már meg is ejtetett s miután az építés ellen ellenvetés

nem tétellett, a vizsgálat befejeztével a munkálat azonnal megkezdetett.

Rika sorsjegye. A népszínház legújabb eredeti operettjével: Márkus József és Szabados Béla „Riká“-jával sokan csináltak főnyereményt. Legelőször is maga a közönség nyert egy józúd operettet, mely egy mulatságos, derült estét szerez neki; a népszínház igazgatója egész sorát a zsufolt házaknak; az operettben szereplő színészek pompás szerepeket s a szerzők, a dicsőségen kívül, mely a magasztaló kritikában kijutott nekik, csengő aranyakat, melyeket tanteimokban szedegének fel a színház főpénztáránál.

Es ezt előre meg lehetett volna jósolni. Hiszen az operett maga is egy — főnyereményen fordul meg. A librettistának, ha nem is Heine—i, de egy Heintze—i ötlete támadt és egy szép czigány leányval: Rikával megitteti az osztályorsjátéknak hatvan ezer koronás főnyereményét s ebből származnak azok a józúd, bohókás jelenetek, melyek egész estén át kacagtatják most a népszínház közönségét. Ime, mi mindenne nem jó az osztályorsjáték! A szép Rika bizonyára hálával fog visszagondolni arra az osztályorsjegyre, melyen közönség, színház, szerzők és ő maga is nyert. Nem csodálnók, ha az operett zeneszerzője, Szabados Béla, a ki olyan pompás melodiókkal fűszerezte a legújabb magyar operettet, még egy kuplét szőne bele, melynek ez lenne a refrainje:

Emberek siessetek
Ostályorsjegyet vegyetek,
Deczember hatodika
Lesz a sorshuzás napja,
Hullanak a százezrek . . .
Siessetek! Vegyetek!

Csarnok.

A reményről.

Irta: Halász Margit.

Régen megírta azt Csokonay Vitéz Mihály, hogy a remény egy földiekkel játszó égi tünemény, kit teremt magának a boldogtalan s mint védangyalának bókol untalan.

Hegel szerint „a remény az optimisták logicája s a pessimisták eldobott játékszere.“ Nem tudom mint értette a német tudós ez utóbbi szavakat, de tény, hogy ez előbbiekkal valóban igazat állított. Mi pedig azt mondjuk, hogy a remény életünk legfőbb boldogsága, boldogságunk kizárólagos tényezője, mert mindaddig boldogtalanok nem lehetünk, míg a reménynek csak egy szikrája él is lelkünkben.

Oh Csokonay! te sokat szenvedett, sokat csalódtál nagy idealista! Nincs igazad, midőn azt állítod, hogy a ki ezt magának megteremti: az boldogtalan. Nem, boldogtalan csak az, aki elveszté; annak az élete csak egy végtelen, czél nélkül való küzdés.

A remény a léleknek tápláléka, vagy mondjuk, hogy olyan mint a tudónek, a testnek a lélegzetvétele, mert valamint a mihelyt ez megszűnik: vége a letnek, úgy ha a remény elenyészik lelkünkben: megszűnik bennünk az élni kívánás, az élethez való ragaszkodás, szárnyát szegi mind annak, mely a port, a gyárió embert felemeli: megnémesíti, azt a mi bennünk nem földi.

A remény fokozza bennünk az ambíciót, elérni valami magasabb czelt, megközelíteni bizonyos irányt, a tökéletesség felé való törekvéseket, a mely ugyan mindig távolabb áll, de azért csak törekszünk, az elérésről pedig nem is álmodozhatunk. De már magába veve a vágy, a szándék, igyekezni a tökély felé, reménykedni, hogy ha nagyon sokat nem is, de valamelyest közelítünk: a tökélynek bizonyos neme.

Isten nem hiába oltotta, teremtette mindnyájunkba azt a boldogító, megnyugtató édes érzést, lelkiállapotot, melyet reménynek nevezünk, hogy az soha egy percze, egy pillanatra el nem hagy bennünket. Erősít ha ingadozunk, kitartást ad ha csüggedünk. — Ez persze csak olyannal és olyanoknál áll, akiket az élet súlyos megpróbáltatásai nem gyötörtek meg nagyon s lelkükből nem halt ki, nem enyészett el minden illuzió. A gyenge lélek hamar megtörik, elcsügged, reményvesztett lesz. Ilyenkor az ember meghasonlik önmagával, meg az egész világgal s beáll nála egy olyan lelkiállapot, a mikor fáj meg a vigasztalás is, a jó szó nem éleszti fel mint a letört, vagy elszáradt virágot az enyhe eső, az édes fuvalat. Az ilyen reményvesztett embernek

az élete keserveesebb a golgothai utnál, mert itt még enyhítette a remény, a hit, a tudat az Istenembert, hogy diadala annál fényesebb lesz, minél nagyobbak a szenvedései. Oh de a remény nélküli szív Golgothája a sirig tart, ha nincs remény, nincs vigasztalás!

Sok szent betű megörökítette már a hit, remény, szeretet problémáját, hisz ezeket nem lehet képzelni egyiket a másik nélkül. A hit lényegében s aljában véve nem más, mint a remény kifolyása.

Hinni valamiben, avagy valakiben annyi, mint feltételezni . . . nem, határozottan remélni, hogy azon eszme, vagy tulajdonság mely előttünk vezércsillag gyanánt ragyog: csakugyan való, igaz és nem posványból eredt lidérczfény. A remény határozott alakja tehát maga a hit. Hit alatt értjük első sorban is a vallást, mint minden remények, minden magasztos érzések góczpontját. Hisszük, hogy Isten van az égben, hogy ha jó, ha szent életet élünk, Istent és embertársainkat szeretjük: üdvözülünk fenn a menyországban.

Miért adta Isten belénk a vágyat az örökéletre, a reményt, hogy az csakugyan meg lesz, miért győzött meg a golgothai hős bennünket a felől, hogy reményünk teljesülni fog? Azért, hogy már itt a földön boldogokká tegyen bennünket s felkelte a hitet lelkünkben, hogy valamint ez nem légtelen elszóló füst és pára, úgy egyéb szép reményünk teljesülhetése sincs a földön kizárva. Chateaubriend azt mondá, hogy „teljesülhetetlen reményei embernek nincsenek.“ Ezzel nem azt akarta kifejezni, hogy például ha hirtelen nekem most eszembe jutna orosz czárnóvé lenni (Isten meentsen) az meg is történhetne bizonynyal. Nem, mert erre egyáltalán nincs alap. Nem akart ő szzál a mondásával oktan reményeket kelteni az emberben.

(Folyt. köv.)

Kiadó laptulajdonos
Vágó Gyula.

118 szám. 1895.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csurgói kir. járás-biroság által 5138/1895 sz. végzéssel Mayer A. fia szombathelyi lasos végrehajtó javára Benesik János csicsói lakos ellen 167 frt 85 kr. tökékövntelés és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 315 frtra becsült sertvések, tehén, tinó, 2 ló, 1 kocsis és tüzifából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a csurgói kir. bíróság 5134/95. sz. kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínen vagyis Csicsón alperes lakháznál leendő eszközölésére

1895-ik év deczember hó 9 ik napjának déli előtt 10 órája

határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 10. §-a értelmében a legtöbbbetigérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára készpénzben, illetve az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizethető.

Együttal az 1881. évi LX. t. cz. 111. §-ának rendelkezéséhez képest felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig alulírt kir. végrehajtónak egy példányban irásban adják be, vagy addig szóval bejelentésük.

Csurgón, 1895. november hó 24-én.

CZIFFRAY KÁLMÁN,
185 1—1. kir. bir. végrehajtó.

HIRDETMÉNY.

A magyar osztálysorsjáték második osztályának húzása december 6-án kezdődik és december 14-cig tart.

Vételsorsjegyek — a míg a készlet tart — és pedig:

egy egész sorsjegy 80 koronaért,

egy tized sorsjegy 8 koronaért és

egy huszad sorsjegy 4 koronaért

az ismert elárusítóknál kaphatók, a kik egyszersmind mindennemű felvilágosítással szolgálnak. Megrendelésekkel kérjük ezekhez (nem hozzánk) fordulni.

Budapest, 1895. november 1-én.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatósága.

M á r

1895. december hó 6-14-ig

ejtetik meg a

Magyar Osztály-Sorsjáték

Nagy nyemény húzása,

melyben 21.499 pénznyemény kerül

4 millió 332.000 korona

összértékben kisorsolásra, többek között egy 600,000 koronás jutalom 400,000, 200,000, 100,000, 50,000 stb. stb. koronás nyeményekkel.

A legnagyobb nyemény **EGY MILLIÓ** korona
a legszerencsésebb esetben

A sorsjegyek árai : egy egész 40 frt., egy tized 4 frt.
egy fél-⁵/₁₀ 20 frt., egy huszad 2 frt.

(Portóért 5 kr., ajánlott levelekért 15 kr., nyemény-jegyzékért 10 kr. fizetendő.)

Ajánlja és szétküldi postautalvány ellenében vagy utánvétellel is

Heintze Károly

BUDAPEST,

Szervita-tér 3.

főelárusító

Sürgöny-cím: Lottoheintze Budapest.

184 1-1

Hogy a tisztelt közönség különböző számú több sorsjegy birtokában nagyobb nyeménykilátásokhoz jusson, — öt vagy ennél több sorsjegy bevásárlásánál a legkülönfelebb számokat állítom össze tetszés szerinti egész, fél, tized és huszad sorsjegyekből — a fenti eredeti áron.

Melléklet a Csurgó és Vidéke 48. számához.

755 szám. 1895.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kaposvári kir. törvényszék 1895. évi 3678/Psz. végzése Paizs Mihály ügyvéd által képviselt A. Pollák Sohn et Co. cég javára Neufeld Armin ellen 300 frt és járuléka erejéig fogantatott kielégítési végrehajtás útján felül foglalt és 750 frtra becsült butorok, ferfiruhák, kalapok, bolti felszerelésből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a nagyatádi kir. jbiróság 6418/P 1895. sz. végzése folytán 300 frt tökekövetelés, ennek 1895. évi október hó 15. napjától járó 6 % kamatai és eddig összesen 31 frt 90 krban biróilag már megállapított költségek erejéig N.-Atádon alperes lakásán és üzletében leendő eszközésere

1895-ik év december hó 6-ik napjának délután 2 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. 108. §§-ai értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára készpénzben, illetve az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizethető.

N.-Atád, 1895. november hó 24-én.

SZABÓ IMRE,
kir. bir. végrehajtó.

186 1-1.